

การทรงนำจากพระเจ้า (Divine Guidance)

ศจ. อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์
R.B. THIEME, JR.

R.B. THIEME, JR., BIBLE MINISTRIES
HOUSTON, TEXAS

นโยบายด้านการเงิน

ผู้ใดที่ต้องการรับหนังสือหรือเทปจากพันธกิจ อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์ จะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น พระเจ้าทรงประทานหลักคำสอนพระคัมภีร์ เราปรารถนาที่จะสะท้อน พระคุณของพระองค์ เพราะฉะนั้นทางพันธกิจนี้จึงไม่ขอค่าตอบแทน เมื่อผู้เชื่อได้สำนึกถึงคุณค่าในการเผยแผ่หลักคำสอนพระคัมภีร์แล้ว เขาจึงมีภาระใจในการสนับสนุนองค์กรที่รับใช้ในพันธกิจนี้

หนังสือเล่มนี้เรียบเรียงมาจากคำบรรยายและบันทึกของ ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

ผู้ที่ประสงค์จะรับรายการซื้อหนังสือและเทปต่างๆ ในภาษาอังกฤษ กรุณาติดต่อที่ :

R. B. Thieme, Jr., Bible Ministries

P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829

หรือดูเว็บไซต์ที่ www.rbthieme.org

สงวนลิขสิทธิ์ ฉบับแรก ค.ศ.1966 ฉบับที่สอง ค.ศ.1973 ฉบับที่สาม ค.ศ. 1999 โดยอาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

การคัดลอกส่วนใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ในทุกรูปแบบต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยโดยรับอนุญาตจาก อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์

ฉบับนี้พิมพ์ที่เชียงใหม่ ค.ศ 2003

สารบัญ

อารัมภบท

คำนำ

พระบัญญัติแห่งการทรงนำของพระเจ้า

    จงยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า

    จงรู้จักน้ำพระทัยพระเจ้า

    จงเติบโตในพระคำของพระเจ้า

ประเภทของน้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อ

    น้ำพระทัยพระเจ้าต่อความคิด

    น้ำพระทัยพระเจ้าต่อการกระทำ

    น้ำพระทัยพระเจ้าต่อสถานที่อยู่

7 สิ่งที่ถูกประกาศว่าเป็นน้ำพระทัยพระเจ้า

    ความรอด

    การชำระให้บริสุทธิ์

    ชีวิตฝ่ายวิญญาณ

    การขอบพระคุณ

    การทนทุกข์

    ความไว้วางใจ

    การกระทำดี

ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำพระทัยพระเจ้าและการตัดสินใจของมนุษย์

    น้ำพระทัยพระเจ้าแบบคำสั่ง

    น้ำพระทัยพระเจ้าแบบอนุญาต

    น้ำพระทัยพระเจ้าแบบใช้สิทธิอำนาจ

กลไกในการทรงนำ (กิจการ 11:5-16)

    การทรงนำผ่านการอธิษฐาน

    การทรงนำผ่านทางระบบความคิด

    การทรงนำจากพระคำของพระเจ้า

    การทรงนำจากสถานการณ์ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ (หมายเหตุ)

    การทรงนำจากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

    การทรงนำจากการเปรียบเทียบเหตุการณ์ต่าง ๆ

    การทรงนำจากการระลึกถึงพระคำของพระเจ้า

สรุป

ภาคผนวก

อภิธานศัพท์

คำนำ

ก่อนที่คุณจะเริ่มต้นศึกษาบทเรียนพระคัมภีร์ ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า จงกล่าวถึง (สารภาพ) บาปของคุณโดยส่วนตัวกับพระเจ้า

ถ้าเรากล่าวถึง [สารภาพ] บาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9)

จากนี้คุณจะมีสัมพันธภาพกับพระองค์ และจะได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณจึงพร้อมที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ ต้องนมัสการพระองค์ด้วย [การทรงนำจาก] พระวิญญาณ และความจริง [หลักคำสอนพระคัมภีร์] (ยอห์น 4: 24)

ถ้าหากคุณไม่เคยเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าและไม่เคยเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ ประเด็นสำคัญไม่ใช่การสารภาพบาป เพราะคุณจำเป็นต้องเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าก่อนที่จะได้รับการยกโทษจากบาปที่เคยทำมา

ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะได้ไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา (ยอห์น 3:36)

เพราะว่าพระวณะของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงพลานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แทะทะลุกระทั่งจิตใจและวิญญาณออกจากกันได้ และขั้กระดูกและไขในกระดูก และเป็นผู้นิรนัยความคิดและความมุ่งหมายของใจ (ฮีบรู 4:12)

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจ จากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีขึ้น และการอบรมในทางธรรม เพื่อให้คนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:16-17)

จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจนแล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวณะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง (2 ทิโมธี 2:15)

การทรงนำจากพระเจ้า

คำนำ

ทุกคนซึ่งได้เชื่อในพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นพระเจ้าและเป็นพระผู้ช่วยรอดของเขา ทรงฐานะเป็นผู้แทนพระบุตรของพระเจ้า ผู้เชื่อนั้นได้รับการทรงเรียกมาเป็นทูตของพระคริสต์ เป็นพยาน และเป็นปุโรหิต แต่ไม่ว่าเราจะเรียกตำแหน่งของผู้เชื่ออย่างไร ความจริงประเด็นหนึ่งที่ชัดเจนคือ พระเยซูทรงประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา ทรงเป็นผู้แทนของผู้เชื่อต่อพระองค์ฉันใด เราจึงเป็นผู้แทนของพระบุตรของพระเจ้าให้กับคนทั้งปวงในโลกฉันนั้น ถ้าเราจะรับใช้พระองค์ในฐานะเป็นผู้แทนอย่างมีประสิทธิภาพ เราต้องรับการทรงนำจากพระเจ้า พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่า

“และพระเจ้าจะทรงนำเจ้าอยู่เป็นนิตย์ และให้เจ้าอิมด้วยของดี และกระทำให้กระดูกของเจ้าแข็ง และเจ้าจะเป็นเหมือนสวณที่มีน้ำรด เหมือนน้ำพุ ที่น้ำของมันไม่ขาด” (อิสยาห์ 58:11)

การทรงนำจากพระเจ้า เป็นหลักคำสอนซึ่งให้เราเข้าถึงพระประสงค์ที่พระเจ้ามี่ต่อชีวิตของเรา ภาษากรีกใช้คำว่า **θελημα** (thelema) ซึ่งนักแปลพระคัมภีร์ไทยมักจะใช้คำว่า **น้ำพระทัยพระเจ้า** เมื่อคำนี้ถูกใช้เกี่ยวกับพระประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อผู้เชื่อ (โรม 2:18; เอเฟซัส 1:1) ก็หมายถึงแผนการหรือ พระประสงค์ซึ่งพระองค์ทรงตั้งไว้ให้กับผู้เชื่อตั้งแต่อดีตกาล

คำถามที่สำคัญสำหรับผู้เชื่อทุกคนคือ ฉันจะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร? ฉันจะให้พระเจ้าทรงนำชีวิตได้อย่างไร? ในแต่ละปัญหาที่ฉันต้องเผชิญฉันจะต้องทำอย่างไรบ้างเพื่อจะให้อยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์?

ตลอดทั้งพระคัมภีร์มีคำเตือนให้เรา รู้จักน้ำพระทัยพระเจ้า

“เหตุฉะนั้นอย่าเป็นคนโง่เขลา แต่จงเข้าใจน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นอย่างไร”

(เอเฟซัส 5:17)

คริสเตียนที่ไม่รู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าถูกเรียกว่า คนโง่เขลา การที่ไม่รู้จักหรือไม่เข้าใจถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นตัวอย่างใหญ่ซึ่งนำความทรุดโทรมมาถึงชีวิตคริสเตียน

การเปิดเผยพระประสงค์ทางพระวาทะของพระเจ้า คือการทรงนำจากพระองค์ เหตุฉะนั้น เราต้องยึดพระคัมภีร์เป็นหลักในการทรงนำของพระองค์ เพราะว่าพระคัมภีร์เป็นพระทัย [ความคิด] ของพระคริสต์

“เพราะว่า ใครเล่ารู้จักพระทัยของพระเจ้าเพื่อจะแนะนำสั่งสอนพระองค์ได้ แต่เรามีพระทัยของพระคริสต์” (1 โครินธ์ 2:16)

วิธีเดียวที่คุณสามารถมั่นใจในน้ำพระทัยของพระเจ้าในชีวิตของคุณคือ การฟังและเข้าใจหลักคำสอนของพระคัมภีร์

ในพระธรรมโรมเราอ่านถึงการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำผู้เชื่อเป็นครั้งแรก

“เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นผู้เชื่อของพระเจ้า” (โรม 8:14)

ไม่มีการทรงนำจากพระเจ้านอกจากพระคำของพระองค์ และการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ รวมกันแล้ว 2 สิ่งนี้ทำให้เราสามารถมีชีวิตตามพระบัญญัติ 3 ประการซึ่งเกี่ยวกับการทรงนำของพระเจ้า

พระบัญญัติแห่งการทรงนำของพระเจ้า

จงยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า

“พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัว [παριστημι / paristemi/ พาริสเทมิ] ของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย” (โรม 12:1)

คำว่า ถวายตัว (พาริสเทมิ) ในข้อนี้ เป็นคำเดียวกันกับคำที่อาจารย์เปาโลได้ใช้ใน โรม 6:13 และความหมายว่า ยอมจำนนตัวให้อยู่ภายใต้คำสั่ง หรือ ยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า เมื่อเราเข้าใจในจุดนี้เราก็จะเห็นว่า การถวายตัวแค่ครั้งเดียว ไม่ได้รับรองว่าเราจะอยู่ในน้ำพระทัยพระองค์ตลอดไป เป็นนิรันดร์ การจำนนต่อพระเจ้าเป็นการตัดสินใจต่อเนื่องตลอดทั้งชีวิตของคริสเตียน

เราไม่สามารถกำหนดพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตของเราได้ แต่พระเจ้าทรงตัดสินทางชีวิตของเราและจะนำเราในทางนั้นเมื่อเรามีสัมพันธภาพกับพระองค์ (ยอห์น 15:16) ถ้าพระองค์จะทรงนำเราในชีวิต เราต้องมีสัมพันธภาพกับพระองค์ วิธีเดียวที่เราสามารถมีสัมพันธภาพกับพระเจ้า คือ รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยการตั้งต้นใหม่ โดยพระคุณของพระเจ้า ผู้เชื่อที่ตกอยู่ในความบาปสามารถกลับมา มีสัมพันธภาพกับพระเจ้าได้โดยกล่าวถึงบาปที่เขาได้ทำต่อพระบิดาอย่างส่วนตัว

“ถ้าเราสารภาพ [ยอมรับ / กล่าวถึง] บาป [ที่เราได้สำนึก] ของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาป [ที่เราได้สำนึก] ของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรม [บาปหรือการกระทำผิดที่เราไม่ได้สำนึก] ทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9)

ถ้าคริสเตียนมีบาปในชีวิต เขาอยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้า และกำลังดำเนินชีวิตอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง (1 โครินธ์ 3:1-4) ตราบใดที่คุณยังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังอยู่ คุณไม่สามารถรับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ เหตุฉะนั้นขั้นตอนที่สำคัญในการที่จะรับการทรงนำจากพระเจ้าคือการตั้งต้นใหม่ตาม 1 ยอห์น 1:9 ถ้าคุณจะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า คุณจำเป็นต้องรับการควบคุมโดยพระวิญญาณของพระเจ้า เพราะเป็นไปไม่ได้ที่เราจะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ทรงนำเรา

การยอมจำนนต่อพระเจ้าเริ่มต้นด้วยการประกอบด้วยองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ “จงประกอบด้วยพระวิญญาณ [อย่างสม่ำเสมอ]” (เอเฟซัส 5:18ข) เมื่อคุณยอมรับและกล่าวถึงบาปของคุณต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงชำระคุณให้บริสุทธิ์ในทันที พระองค์จึงให้คุณกลับมามีสัมพันธภาพกับพระองค์อีกครั้ง เราได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และก็กลับมามีสถานะฝ่ายวิญญาณอย่างเดิม สิ่งเดียวที่จะยับยั้งการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ บาป เพราะฉะนั้นการยอมรับและกล่าวถึงความบาปของเราเป็นสิ่งเดียวซึ่งเราจะทำได้เพื่อรับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระบัญชาซึ่งสั่งให้เรายอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าอยู่ในพระธรรม โรม 6:13

“อย่ายกอวัยวะของท่านให้แก่บาปให้เป็นเครื่องใช้ในการอธรรม แต่จงถวายตัวของท่านแต่พระเจ้า เหมือนหนึ่งคนที่เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และจงให้อวัยวะเป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า” (โรม 6:13)

การยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าไม่ใช่เป็นสิ่งที่เราทำแค่ครั้งเดียว หรือจากเหตุการณ์เดียวเท่านั้น แต่เป็นมาตรฐานของชีวิตตลอดทั้งชีวิต การยอมจำนนคือการที่เราจะพร้อมที่จะทำตามน้ำพระทัยพระองค์แม้เรายังไม่รู้ว่าพระเจ้าจะทรงนำเราอย่างไร ประเด็นไม่ใช่ว่า เราพร้อมที่จะทำบางสิ่ง เพราะนั่นเป็นน้ำพระทัยพระองค์ แต่ว่า เราพร้อมที่จะทำทุกสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำ เป็นไปไม่ได้ที่จะจำนนต่อน้ำพระทัยพระเจ้าโดยปราศจากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และก็ เป็นไปไม่ได้ที่เราจะรู้น้ำพระทัยพระองค์โดยเราไม่รู้จักพระคำของพระองค์

จงรู้จักน้ำพระทัยพระเจ้า

“อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้ว่าอะไรดี [ความดีของพระเจ้า] อะไรเป็นที่ยอมรับและอะไรดีเยี่ยม[สมบูรณ์แบบ]” (โรม 12:2)

ในข้อนี้ และข้ออื่นทั้งหมดในพระคัมภีร์ซึ่งขึ้นต้นด้วยคำว่า “อย่า” หรืออาจเป็นคำว่า “จง” ก็ตาม เป็นคำสั่งเพื่อผลักดันให้เราทราบพระคำ น้ำพระทัย และ พระประสงค์ของพระเจ้า

เนื่องจากพระคัมภีร์ให้เราทราบน้ำพระทัยพระเจ้า ไม่ว่าจะด้วยคำแถลงตรง หรือด้วยการอนุมานจากหลักคำสอน การทราบน้ำพระทัยพระองค์ต้องมีพื้นฐานที่มาจากความเข้าใจพระคัมภีร์ ถ้าเราเข้าใจหลักคำสอน วิธีการในการประยุกต์มาใช้ และพระสัญญาของพระเจ้า เราจึงจะสามารถรับการทรงนำจากพระองค์

ถ้าผู้เชื่อจะแก้ไขปัญหาซึ่งไม่มีคำตอบอย่างเจาะจงในพระคัมภีร์ เขาต้องข้ามไปจากเขตซึ่งมีปัจจัยที่รู้ถึงเขตซึ่งมีปัจจัยที่ไม่รู้ ขอยกพีชคณิตเป็นตัวอย่าง ถ้าเราตั้ง X แทนค่าสิ่งที่เราไม่รู้ เราไม่สามารถรู้ค่าของ X ได้จนกว่าเราตั้งสมการที่มีตัวประกอบอื่นๆซึ่งเรารู้ค่าของแต่ละตัว อย่างเช่น เมื่อ $2X=10$ Xมีค่าเท่าไร? Xต้องมีค่า 5 เราสามารถรู้ค่าของ X เพราะว่าเรารู้จักค่าของตัวประกอบอื่นในสมการก่อน เช่นเดียวกัน ความรู้ทั้งหมดที่เกี่ยวกับการทรงนำของพระเจ้ามีอยู่ในพระคัมภีร์ โดยใช้ปัจจัยที่เรารู้นั้น เราสามารถเข้าใจน้ำพระทัยและพระประสงค์ของพระองค์ในทุกด้านในชีวิตอย่างละเอียด อย่างเช่น ปัจจัยความรู้เกี่ยวกับการแต่งงานมีอยู่ใน 2 โครินธ์ 6:14 “อย่าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ” ข้อนี้คงก่อให้เกิดคำถามต่อไป เช่น ฉันควรแต่งงานกับใคร? จะต้องแต่งงานกับคนแบบไหน? เราควรแต่งงานเมื่อไร? และคำถามทำนองนี้อีกมากมาย แต่สิ่งหนึ่งที่เราสามารถมั่นใจได้จากข้อ 2 โครินธ์ 6:14 คือ เราไม่อาจแต่งงานกับคนที่ไม่เชื่อเพราะสิ่งนี้ผิดกับน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างชัดเจน แล้ว เราต้องแต่งงานกับใครเล่า? เราสามารถตอบคำถามนี้โดยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในพระคัมภีร์ พร้อมกับการประกอบเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มีหลายอย่างซึ่งพระคัมภีร์บอกเราอย่างชัดเจนว่า สิ่งนั้นเป็นน้ำพระทัยพระเจ้า และมีอีกหลายอย่างซึ่งพระคัมภีร์บอกเราว่าสิ่งนั้นผิดกับน้ำพระทัยพระองค์ สำหรับเรื่องอื่น เราสามารถ निकออกได้โดยรวบรวมหลักคำสอนซึ่งอาศัยอยู่ในจิตใจ แล้วสรุปคำตอบอย่างมีเหตุผล โดยใช้เหตุผลนี้เราสามารถตัดสินใจถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าในทุกๆสถานการณ์ แต่เราต้องยึดหลักการนี้ไว้เสมอว่า เราไม่สามารถรู้น้ำพระทัยของพระเจ้าได้นอกจากเราจะรู้จักพระคัมภีร์ ในแนวเดียวกัน เราไม่สามารถทำตามน้ำพระทัยพระองค์ได้ถ้าเราปราศจากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเป็นผู้ประทานฤทธิ์เดชแก่เรา ด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์เราสามารถทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าได้ เพราะเหตุนี้ที่พระเจ้าได้เคี่ยวเข็ญให้เราตั้งต้นใหม่ และศึกษาพระคัมภีร์มากเท่าที่เราทำได้

เติบโตในพระคำของพระเจ้า

“แต่ขอท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณและในความรู้ ซึ่งมาจากพระเยซูคริสต์” (2 เปโตร 3:18)

พระประสงค์ของพระเจ้าถูกตั้งไว้บนพื้นฐานแห่งพระคุณพระองค์ ถ้าคุณอยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์ คุณก็อยู่ในพระประสงค์ของพระองค์

เราไม่สามารถทราบ, เข้าใจ และทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ ถ้าเรายังไม่ได้เติบโตหรือมีความมั่นคงในชีวิตฝ่ายวิญญาณ

ความจริงคือ พระบัญญัติ 3 ประการนั้นจำเป็นทุกข้อ และต้องอาศัยซึ่งกันและกันและกันอยู่เสมอ เราต้องจำนนต่อน้ำพระทัยพระเจ้าโดยรับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราต้องทราบและเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ผ่านทางพระคำของพระองค์ และเราต้องเติบโตฝ่ายวิญญาณเพื่อที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์มากที่สุด ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เชื่อภักด์ต่อพระบัญญัติ 3 ประการนั้นโดยมีชีวิตอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ไม่รู้จักพระคำของพระเจ้า และไม่ยอมเติบโตฝ่ายวิญญาณ เขาไม่สามารถมีชีวิตตามน้ำพระทัยของพระองค์แต่อย่างใดได้

ประเภทของน้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อ

เราสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับน้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อเป็น 3 คำถามดังนี้ว่า พระเจ้าทรงต้องการให้ฉันคิดอะไร? พระเจ้าทรงต้องการให้ฉันทำอะไร? และพระเจ้าทรงต้องการให้ฉันอยู่ที่ไหน?

น้ำพระทัยพระเจ้าต่อความคิด

พระเจ้าทรงปรารถนาให้ฉันคิดอะไร? คำตอบที่แน่นอนคือ พระองค์ต้องการให้เรามีทัศนคติเหมือนพระองค์ เราสามารถคิดด้วยทัศนคติของพระเจ้า เมื่อเรามีหลักคำสอนพระคัมภีร์อยู่ในกระแสดวงความคิดของเรา ซึ่งตรงกับพระบัญญัติข้อที่ 2 ที่เกี่ยวกับการทรงนำของพระเจ้า คือ จงรู้จักน้ำพระทัยพระเจ้า (อิสยาห์ 55:7-9; สุภาษิต 23:7; 2 โครินธ์ 10:5)

กำลังของเราได้มาจากพระคำของพระเจ้า หลักคำสอนของพระเจ้าเป็นหลักสำคัญของจิตใจซึ่งประทานชีวิตฝ่ายวิญญาณแก่เรา ถ้าเราจะเข้าใจน้ำพระทัยพระเจ้าต่อความคิดของเรา เราจึงจำเป็นต้องสะสมหลักคำสอนไว้ในจิตใจ (สมอง) เพื่อหลักคำสอนนั้นสามารถจะนำความคิดและการตัดสินใจของเราได้ในทุกเวลา

น้ำพระทัยพระเจ้าต่อการกระทำ

พระเจ้าทรงต้องการให้ฉันทำอะไร? น้ำพระทัยพระเจ้าต่อการกระทำของเราเป็นตัวชี้แนะในทุกสิ่ง ที่คริสเตียนควรจะทำหรือไม่ควรจะทำ เพื่อที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า

พระคัมภีร์ได้บอกเราถึงสิ่งเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นการตั้งต้นใหม่ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์ การเรียนรู้ทักษะในการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ การมีจิตใจที่ติดสนิทกับพระคริสต์อยู่เสมอ การอธิษฐาน การเป็นพยาน ฯลฯ

การที่เราจะกระทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าจึงตรงกับพระบัญญัติข้อที่ 1 และ 2 ที่เกี่ยวกับการทรงนำของพระองค์ คือ ยอมจำนนต่อน้ำพระทัยพระองค์และทราบและเข้าใจน้ำพระทัยพระองค์

น้ำพระทัยพระเจ้าต่อสถานที่อยู่

พระเจ้าทรงต้องการให้ฉันอยู่ที่ไหน? น้ำพระทัยพระเจ้าประเภทนี้เกี่ยวกับสถานที่ที่ผู้เชื่อได้อยู่ ซึ่งต้องคู่กับน้ำพระทัยพระเจ้าต่อการกระทำในทุกกรณี ถ้าผู้เชื่อได้ทำตามน้ำพระทัยพระองค์ เป็นสิ่งแน่นอนอยู่แล้วว่าสุดท้ายเขาจะอยู่ในที่ที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้เขาอยู่ เราคงเข้าใจอยู่แล้วว่า การเดินทางไปยังประเทศไม่ได้ทำให้เราเป็นมิชชันนารี น้ำพระทัยของพระเจ้าต่อการกระทำต้องมาก่อน ก่อนที่คริสเตียนจะเป็นมิชชันนารีเขาต้องมีประสบการณ์ในการเป็นพยานที่บ้านในท้องถิ่นของตนซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ใกล้ตัวของเขา ผู้เชื่อที่ไม่สามารถเป็นพยานที่บ้านได้ ไม่เหมาะสมที่จะไปเป็นพยานในต่างประเทศ

ตัวอย่างที่ชัดเจนเกี่ยวกับน้ำพระทัยพระเจ้าต่อสถานที่อยู่ มีอยู่ในพระธรรมโยนาห์ พระเจ้าทรงปรารถนาให้โยนาห์ไปประกาศพระกิตติคุณที่เมืองนีนะเวห์ อย่างไรก็ตามโยนาห์ปฏิเสธแล้วขึ้นเรือซึ่งจะไปอีกทางหนึ่ง จากนั้นเขาถูกทิ้งจากเรือลงในทะเล ถูกปลามหิมามากลืนเป็นเวลาสามวัน แล้วสุดท้ายถูกสำรอกออกไปบนแผ่นดินแห้ง ซึ่งจากที่นั่น โยนาห์จึงได้ไปยังเมืองนีนะเวห์ ปัญหาของโยนาห์คือเขาปฏิเสธที่จะไปอยู่ที่ที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้แล้ว

ยาโคบก็เป็นอีกคนหนึ่งซึ่งตอนแรกไม่พร้อมที่ทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า พระเจ้ามีพระประสงค์ให้ยาโคบอยู่ที่ประเทศอียิปต์จึงได้ตรัสกับยาโคบว่า “อย่ากลัวที่จะไปอียิปต์ เพราะเราจะให้เจ้าเป็นประชาชาติใหญ่ที่นั่น เราจะไปกับเจ้าถึงอียิปต์ และเราจะพาเจ้า [และครอบครัว] กลับมาอีกด้วย” (ปฐมกาล 46:3 ข-4ก)

ในพระธรรมกิจการ 16:7 อาจารย์เปาโลอยากเข้าไปในแคว้นบิธีเนีย แต่พระเจ้าทรงห้ามเขาไป เพราะพระองค์มีพระประสงค์ให้อาจารย์เปาโลอยู่ที่เมืองฟิลิปปี และเปโตรไปแคว้นบิธีเนียแทน ดาวิด ลิฟวิงสตัน ซึ่งเป็นมิชชันนารีที่มีชื่อเสียงของ ศตวรรษที่ 19 ได้ตั้งใจไปประเทศจีนแต่ไม่สามารถไปได้เพราะสงครามระหว่างประเทศอังกฤษกับประเทศจีน เนื่องจากพระเจ้าต้องการให้เขาอยู่ที่แอฟริกา สงครามทำให้เขาต้องวางแผนใหม่ ซึ่งทำให้เขาอยู่ภายใต้การทรงนำจากพระเจ้าต่อสถานที่อยู่

อาโดนิรัม จัตชัน เป็นมิชชันนารีอีกคนที่เริ่มต้นจะไปอินเดีย แต่เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองไม่ให้เขาลงเรือที่บอมเบย์ เพราะพระเจ้ามีพระประสงค์ให้อาโดนิรัมรับใช้พระองค์ที่ประเทศพม่า ตอนแรกอาจดูว่าเป็นปัญหาเรื่องดำเนินการเข้าเมือง แต่แท้ที่จริงแล้วคือน้ำพระทัยของพระเจ้าต่อสถานที่อยู่เป็นสิ่งที่กำหนดให้เขาอยู่ที่พม่าในที่สุด

เจ็ดสิ่งที่ถูกประกาศว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า

หลักสำคัญที่เกี่ยวกับการทรงนำของพระเจ้ามีอยู่ในพระธรรม 1 ยอห์น 3:23

“และนี่เป็นพระบัญญัติของพระองค์ คือว่า ให้เราทั้งหลายเชื่อและวางใจในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์ และให้เรารักซึ่งกันและกัน ตามที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติไว้แก่เรา” (1 ยอห์น 3:23)

ข้อนี้อธิบายถึงน้ำพระทัยพระเจ้าอย่างชัดเจนและง่ายที่สุด เราสามารถแบ่งข้อนี้ให้เป็น 2 ประการ ประการแรกคือ พระเจ้ามีพระประสงค์สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อ คือให้เขาเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ ประการที่ 2 คือ พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้ผู้ที่เชื่อแล้วมีความรักอะกาเป ซึ่งเป็นจุดสูงสุดของชีวิตฝ่ายวิญญาณ

ความรอด

น้ำพระทัยพระเจ้าที่ต้องการให้มนุษย์ทุกคนได้บังเกิดใหม่ เราได้ทราบจาก 2 เปโตร 3:9 ว่า “พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่ [คือ ให้เขาได้เปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์]” โดยพระองค์ไม่ปรารถนาให้ผู้ใดพินาศ พระองค์ทรงประทานชีวิตนิรันดร์ผ่านทางพระเยซูคริสต์ มีคำถามเดียวซึ่งเป็นประเด็นสำคัญสำหรับผู้ที่ไม่เชื่อว่า คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ? มนุษย์คนใดเริ่มทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าในเมื่อเขาเชื่อในพระคริสต์เป็นผู้ช่วยรอดเพียงผู้เดียวเท่านั้น

“และโลกกับสิ่งที่ชั่ววอนของโลกกำลังล่องไป แต่ผู้ที่ประพฤติตามพระทัยของพระเจ้าจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1 ยอห์น 2:17)

ในกรณีนี้ น้ำพระทัยพระเจ้าต่อมนุษย์คือ การเชื่อในพระเยซูคริสต์

"เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ที่จะให้ทุกคนที่เห็นพระบุตรและวางใจในพระบุตรได้ มีชีวิตนิรันดร์ และเรา [พระเยซูคริสต์] จะให้ผู้นั้นฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย" (ยอห์น 6:40)

“ทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16ข)

น้ำพระทัยพระเจ้าที่สำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์ คือพระเจ้าทรงปรารถนาให้ทุกคนรอด พระองค์จึงทรงประทานโอกาสให้ทุกคนรอดโดยทรงส่ง "พระบุตรองค์เดียว [ผู้ทรงบังเกิดอย่างเป็นเอกลักษณ์] ของพระองค์" เพื่อทำให้แผนการความรอดของพระเจ้าได้สำเร็จ

"แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา" (โรม 5:8)

เมื่อพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นทั้งพระเจ้าสมบูรณ์แบบ ทั้งมนุษย์สมบูรณ์แบบ ทรงถูกตรึงไว้บนไม้กางเขนระหว่างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก พระองค์ทรงแบกบาปของเราไว้บนพระกายของพระองค์ ถึงแม้ว่าเราควรรับการลงโทษถึงตายสำหรับบาปที่เราทำ แต่พระเยซูคริสต์ทรงรับการลงโทษแทนเรา

"เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์" (2 โครินธ์ 5:21)

"เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่วางใจในเราก็มียิวิตนิรันดร์" (ยอห์น 6:47)

การดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยพระเจ้าจำเป็นต้องเริ่มต้นที่ไม้กางเขน พระเยซูทรงตรัสกับคนที่เคร่งครัดศาสนาว่า "ท่านต้องบังเกิดใหม่" (ยอห์น 3:7ข) พระเยซูยังทรงตรัสกับผู้อื่นว่า

"เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา" (ยอห์น 14:6)

"เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต ผู้ที่วางใจในเรานั้น ถึงแม้ว่าเขาตายแล้วก็ยังมีชีวิตอีก" (ยอห์น 11:25ข)

"ผู้ที่มาหาเรา เราก็จะไม่ทิ้งเขาเลย" (ยอห์น 6:37ข)

"บรรดาผู้ที่ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลาย หายเหนื่อยเป็นสุข" (มัทธิว 11:28)

"ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า"(กิจการ 4:12)

ซ้ำแล้วซ้ำเล่า พระเจ้าทรงประกาศผ่านพระคำพระองค์ว่าทรงเป็นน้ำพระทัยพระองค์ที่มีมนุษย์ทุกคนได้เชื่อในพระบุตร พระเยซูคริสต์ทรงแบกบาปของเรา (1 ยอห์น 2:2) พระองค์ทรงรับการลงโทษเป็นการไถ่บาปเรา ซึ่งให้มนุษย์รับการปลดปล่อยจากตลาดทาสแห่งความบาป (กาลาเทีย 3:13) เมื่อพระองค์ได้ทรงตะโกนจากไม้กางเขนว่า "สำเร็จแล้ว!" พระองค์หมายความว่า แผนการแห่งความรอดของพระเจ้าได้สำเร็จ ถ้าเราจะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เราจึงต้องเชื่อในพระเยซูคริสต์

“ตัวว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีไซ้โดยตัวท่านทั้งหลาย กระทำเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้ ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็หามิได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้” (เอเฟซัส 2:8-9)

“ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ [แต่] ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะได้ไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา” (ยอห์น 3:36)

การรับความรอดโดยความเชื่อในพระเยซูเป็นทางเข้าสู่หน้าพระทัยพระเจ้า หลังจากเราได้รับรอดแล้ว พระเจ้ายังมีพระบัญชาซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ

การชำระให้บริสุทธิ์ (Sanctification)

เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าที่ผู้เชื่อทุกคนต้องเป็นผู้บริสุทธิ์

"นี่และเป็นน้ำพระทัยพระเจ้า ให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์" (1 เธสะโลนิกา 4:3ก)

คำว่า บริสุทธิ์ ที่นี้มีความหมายว่า ถูกแยกออกจากโลกเพื่อมีสัมพันธภาพกับพระเจ้า ผู้เชื่อจึงจะอยู่ภายใต้การทรงนำของพระองค์และพร้อมที่จะรับใช้พระองค์ไม่ว่าคุณจะไปอยู่สถานการณ์ใด พระคัมภีร์เขียนถึงการเป็นผู้บริสุทธิ์ 3 อย่างดังนี้ว่า

1. เป็นผู้บริสุทธิ์เนื่องด้วยฐานะเป็นผู้เชื่อ (Positional Sanctification): นับแต่เวลาที่ผู้เชื่อได้รับความรอด เขาได้ถูกแยกออกจากโลกและได้เข้าส่วนในพระคริสต์ (โครินธ์ 1:2; ฮีบรู 10:10; โคลโลสี 2:10) เขาก็มีสิทธิ์ที่จะรับหลายอย่างซึ่งเป็นของพระคริสต์ และได้รับความชอบธรรมและชีวิตนิรันดร์โดยพระองค์

2. เป็นผู้บริสุทธิ์โดยการเติบโตฝ่ายวิญญาณ (Experiential Sanctification): ผู้เชื่อได้เป็นผู้บริสุทธิ์ในโลกนี้โดยมีชีวิตฝ่ายวิญญาณจากการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์และการเติบโตในพระคำของพระเจ้าซึ่งเราสามารถศึกษาทางระบบที่พระเจ้าทรงเตรียมให้ (เช่นผ่านทางพระคัมภีร์ เครื่องมือในการศึกษาพระคัมภีร์ การเข้าชั้นเรียนกับผู้สอน ฯลฯ) กุญแจสำคัญในการรับการชำระให้บริสุทธิ์ในตอนต่อไป คือการใช้หลักการในการตั้งต้นใหม่ (1 ยอห์น 1:9) อย่างถูกต้อง และได้เรียนรู้หลักคำสอนพระคัมภีร์ (เอเฟซัส 5:26) 2 อย่างนี้จะนำผู้เชื่อถึงการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

3. เป็นผู้บริสุทธิ์ในที่สุด (Ultimate Sanctification): ในฐานะที่ผู้เชื่อทุกคนได้รับกายทิพย์เป็นนิรันดร์ (1 โครินธ์ 15:35-54; ฟิลิปปี 3:21; 1 ยอห์น 3:2) เราถูกแยกออกจากผู้ที่ไม่เชื่อและรับการรับรองว่าเราจะอยู่กับพระเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์

เราได้เห็นแล้วว่าคริสเตียนได้เป็นผู้บริสุทธิ์โดยสามรูปแบบ   น้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อเป็น ประเด็นสำคัญของตอน 2 คือ ตอนที่ คริสเตียนยังมีชีวิตอยู่ในโลก เราต้องมีสัมพันธภาพกับพระองค์และ ถูกแยกออกในพระองค์โดยการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

ขอให้สังเกตใน 1 เธสะโลนิกา 4:3 และ 4:4 ต่อไป

"นี่แหละเป็นน้ำพระทัยพระเจ้า ให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์ เว้นเสียจากการล่วงประเวณี ให้ท่านทุกคน รู้จักวิธีที่จะรักษาภาชนะของตนในทางบริสุทธิ์ และในทางที่มีเกียรติ" (1 เธสะโลนิกา 4:3,4)

ข้อพระคัมภีร์นี้ได้อธิบายหลักการบางประการที่เกี่ยวข้องกับการมีชีวิตที่บริสุทธิ์ คำว่า 'ภาชนะ' ที่นี้ หมายถึงร่างกายของผู้เชื่อ (กิจการ 9:15; 2 โครินธ์ 4:7; 2 ทิโมธี 2:20-22) ซึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง สถิตอยู่ภายใน   พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำร่างกายของผู้เชื่อให้เป็นวิหารของพระเยซูคริสต์ เนื่องจากร่างกายของผู้เชื่อเป็นวิหารของพระเจ้า เขาควรถวายเกียรติแด่พระเจ้า ซึ่งสิ่งนี้จำเป็นต้องอาศัย การประกอบด้วยองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์

"ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับ จากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้ว ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้นท่านจง ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด" (1 โครินธ์ 6:19-20)

ชีวิตฝ่ายวิญญาณ

เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าที่เราได้รับการควบคุมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

"และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคนแต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ"(เอเฟซัส 5:18)

ถ้าหากผู้เชื่อดำเนินชีวิตโดยปราศจากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การกระทำดีที่เขา ทำจะต้องอาศัยความดีของมนุษย์ ไม่ใช่ความดีของพระเจ้า เช่นเดียวกัน ไม่ว่าเรากระทำกิจกรรมคริสเตียนใดๆ เช่น อธิษฐาน ถวายทรัพย์ ร่วมนมัสการ หรือเป็นพยาน ถ้าเราอยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้าสิ่งนั้นกลายเป็นแค่เพียงความดีของมนุษย์ ถ้าเรามีชีวิตอยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือกระทำความดีโดยพึ่งพาตัวเองเราจึงผิดกับน้ำพระทัยพระองค์เพราะทั้ง 2 สิ่งนี้เป็นที่เกลียดชังของพระองค์ (สุภาษิต 6:19; อัสยาห์ 64:6; โรม 8:8)

การขอบพระคุณ

เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าที่เราจะขอบพระคุณในทุกสิ่ง การขอบพระคุณพระเจ้าเป็นการนมัสการอย่างหนึ่งซึ่งเราจะสำนึกถึงคุณค่ามากขึ้นในเมื่อเราได้เติบโตฝ่ายวิญญาณ การขอบพระคุณพระเจ้าได้สำแดงออกในแต่ละช่วงเวลาด้วยการอธิษฐาน (เอเฟซัส 5:20, พิลิปปี 4:6, โคลอสสี 4:2) และด้วยความคิดซึ่งต้องขึ้นอยู่กับหลักคำสอนพระคัมภีร์ในกระแสดวงความคิด (สดุดี 138:1-2)

“จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์ เพื่อท่านทั้งหลาย” (1 เธสะโลนิกา 5:18)

คุณจะต้องสำนึกในพระคุณพระเจ้า ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในชีวิตของคุณก็ตาม การที่จะมีทำที่อย่างนี้เสมออาจยากที่จะกระทำเพราะว่าไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะเข้ามาในชีวิตจะเป็นที่พอใจของคุณ ในความเป็นจริง คุณจำเป็นต้องทนทุกข์ ออกจากภัยพิบัติ การทดสอบ และความหายนะ แต่คุณไม่ต้องกังวล เพราะว่าพระเจ้าทรงมีพระสัญญาให้กับผู้เชื่อทุกคนซึ่งได้สำนึกในพระคุณพระเจ้าอย่างสูง

“เรารู้ว่า พระเจ้าทำให้ทุกอย่างเกิดผลดีสำหรับคนที่รักพระองค์ พวกเขาเป็นคนที่พระเจ้าทรงเรียกตามแผนงานของพระองค์” (โรม 8:28) (คัดจากฉบับอ่านเข้าใจง่าย)

หากคุณตั้งใจที่จะเติบโตในพระคำของพระเจ้า และได้ศึกษาหลักคำสอนพระคัมภีร์ในแต่ละวันอย่างสม่ำเสมอ การทนทุกข์จะกลายเป็นพระพร ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในชีวิตจะเป็นที่พอใจของเรา แต่สำหรับผู้เชื่อที่เติบโตแล้ว พระเจ้ายังทำทุกอย่างให้เกิดผลดี เพราะฉะนั้น เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าที่คุณจะขอบพระคุณพระองค์สำหรับทุกสิ่งที่ได้เข้ามาในชีวิตของคุณ ไม่ว่าจะคุณจะต้องทนทุกข์ทรมานที่สุด หรือเป็นเหตุการณ์ที่น่าชื่นชมยินดีที่สุดก็ตาม จงจำไว้ว่า การทนทุกข์ถูกสถาปนาไว้เพื่ออำนวยการให้แก่ผู้เชื่อที่เติบโต (ได้สำนึก) ในพระคุณพระเจ้าอย่างสูง แม้การทนทุกข์จากการติสอนของพระเจาก็สามารถเป็นพระพร เพราะนั่นเป็นการทรงตักเตือนจากพระเจ้าว่าเรากำลังอยู่นอกน้ำพระทัยของพระองค์ พระองค์จึงทรงเตือนเราเพื่อให้เราจะตั้งต้นใหม่แล้วก้าวต่อไป

ถ้าคุณจะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าและรับการทรงนำจากพระองค์ คุณจะต้องสะสมหลักคำสอนพระคัมภีร์ไว้ในจิตใจซึ่งจะเตรียมคุณที่จะเผชิญความทุกข์ มีแต่ผู้เชื่อซึ่งมีหลักคำสอนพระคัมภีร์สะสมไว้ในจิตใจที่สามารถเห็นคุณค่าในการทนทุกข์ซึ่งเป็นพระพรอย่างหนึ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้ ในฐานะเป็นคริสเตียน คุณสามารถขอบพระคุณพระองค์สำหรับทุกเรื่องในวันนี้ไหม? คุณมีความสามารถพอที่จะขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับการทนทุกข์ ภัยพิบัติ การทดสอบ หรือการอกหัก ทุกเรื่องไหม? ความสามารถในการแบกทุกข์อย่างมีสันติสุขจะมาถึงเฉพาะผู้เชื่อที่ตั้งใจเรียนรู้ เข้าใจ และประยุกต์หลักคำสอนพระ

คัมภีร์ที่เกี่ยวข้องมาใช้เท่านั้น ผู้เชื่อดังนี้จึงสามารถขอบพระคุณพระเจ้าในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงจัดเตรียมให้ ไม่ว่าจะเป็นความทุกข์ลำบาก หรือความชื่นชมยินดีในชีวิตของคุณก็ตาม

การทนทุกข์

เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าที่เราจะต้องทนความทุกข์

“เพราะว่า การได้รับความทุกข์เพราะทำความดี ถ้าเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ก็ดีกว่าจะต้องทนอยู่เพราะการประพฤติชั่ว” (1 เปโตร 3:17)

ถึงแม้ว่า ข้อนี้มีหลายประเด็นมารวมกัน ประเด็นสำคัญในบริบทนี้คือ พระเจ้ามีเหตุผลที่ต้องให้เราทนทุกข์ เมื่อคุณได้เข้าใจในจุดนี้ คุณก็สามารถเข้าใจว่าพระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่จะช่วยพรคุณผ่านทางความทุกข์นั้น

“เหตุฉะนั้น ขอให้คนทั้งหลายที่ทนทุกข์ทรมานตามพระประสงค์ของพระเจ้า [คือผู้ที่ทนทุกข์เพื่อรับพระพรในการเติบโต ไม่ใช่ทนทุกข์เพราะการติสสอนเนื่องจากกระทำผิดบาป] ได้ฝากวิญญาณจิตของตนไว้กับองค์พระผู้สร้าง ผู้เที่ยงธรรมนั้น โดยการประพฤติชอบต่อไป” (1 เปโตร 4:19)

พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อต่อเราเสมอ ถึงแม้ในยามทุกข์ยากของเรา การทนทุกข์ที่เราไม่สมควรได้รับเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้เราใส่ใจกับสิ่งที่สำคัญในชีวิต ได้แก่ สัมพันธภาพกับพระเจ้า การเรียนรู้พระคัมภีร์ การเติบโตในพระคุณ เป็นต้น การทนทุกข์จะถวายเป็นเกียรติแด่พระคริสต์เพราะเป็นสิ่งพิสูจน์ความเป็นจริงในสิ่งที่เราเชื่อ (1 เปโตร 1:7) ก็จะพัฒนา การเชื่อฟังต่อน้ำพระทัยของพระองค์ (ฮีบรู 5:8-9) และความพากเพียรและความเชื่อมั่นในชีวิตฝ่ายวิญญาณ (โรม 5:3) และจะยับยั้งความเย่อหยิ่ง (2 โครินธ์ 12:6-10)

ความไว้วางใจ

เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าที่ผู้เชื่อทุกคนได้ไว้วางใจในพระเจ้า

“จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง ยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อาณัติของเจ้าราบรื่น” (สุภาษิต 3:5-6)

จงอย่าพึ่งพามุมมองชีวิตของมนุษย์ แต่จงพึ่งพาในมุมมองของพระเจ้า ด้วยวางใจในพระองค์ในทุกสถานการณ์ คุณต้องการให้พระเจ้านำคุณไหม? ถ้าคุณอยากให้พระองค์ทรงนำทางชีวิตของคุณ คุณจำเป็นต้อง “วางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า”

ความคิดอันบริสุทธิ์แห่งหลักคำสอนพระคัมภีร์ เป็นพื้นฐานในการรับการทรงนำจากพระเจ้า ไม่ใช่ความคิดอันล่องลอยของมนุษย์ จงอย่าพึ่งพาในความเข้าใจของตนเอง อย่าพึ่งพาในมุมมองของมนุษย์ อย่าพึ่งพาในความคิดของคนอื่นด้วย จงคิดด้วยมุมมองของพระเจ้าในทุกเรื่อง แล้วพระองค์จะทรงชี้ทาง และทรงนำชีวิตของคุณอยู่เสมอ จะไม่มีสักครั้งเดียวที่พระองค์จะทำให้คุณผิดหวัง

การกระทำดี

เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าที่เราจะผลิตความดีของพระเจ้า

“เพราะเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้ท่านทั้งหลายระงับความโง่งของคนโง่งเขลาด้วยการประพฤติดี” (1 เปโตร 2:15)

ที่นี่เราได้เห็นว่าการประพฤติดี หรือ ‘การกระทำดีของพระเจ้า’ เป็นน้ำพระทัยของพระองค์ พระองค์ทรงให้ผู้เชื่อยังอยู่ในโลกนี้หลังจากได้รับความรอดแล้วเพื่อเราเป็นตัวแทนของพระองค์และถวายเกียรติแด่พระองค์ ในฐานะเป็นตัวแทนพระองค์ เราควรผลิตการกระทำดี ซึ่งได้มาอย่างธรรมชาติจากการเติบโตฝ่ายวิญญาณ การกระทำของมนุษย์ไม่มีบทบาทในความรอดฉันใด (เอเฟซัส 2:8-9) การกระทำนั้นก็ไม่มีบทบาทในชีวิตฝ่ายวิญญาณฉันนั้น

หลังจากความรอด พระเจ้าทรงประทานของประทานเพื่อที่เราจะถวายเกียรติแด่พระองค์ และรับใช้พระองค์อย่างมีประสิทธิภาพในฐานะเป็นผู้แทนพระคริสต์ ดังนั้น เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าที่เราได้ผลิตการกระทำดีของพระองค์ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำพระทัยพระเจ้าและการตัดสินใจของมนุษย์

ในแผนการพระเจ้า น้ำพระทัยของพระองค์ (*divine will*) ทรงดำรงสูงสุดโดยอยู่เหนือการตัดสินใจหรืออิทธิพลของบรรดาสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทั้งหมด

พระองค์ทรงประทานเสรีภาพในการตัดสินใจแก่ทูตสวรรค์ (*angelic will*) ซึ่งย่อมมีการกบฏและสงครามระหว่างฝ่ายพระเจ้ากับฝ่ายซาตาน ซาตานและพวกของมันมีเป้าหมายที่จะก่อให้เกิดความวุ่นวายในประวัติศาสตร์เพื่อจะไม่ให้พระประสงค์ของพระเจ้าได้สำเร็จ ซาตานจึงตั้งใจใช้อิทธิพลของมันเพื่อไม่ให้มนุษย์รับความรอด และเพื่อทำให้ผู้เชื่อจะไม่สนใจในพระคำของพระเจ้า (ปฐมกาล 3:4) ซึ่งจะขัดขวางผู้เชื่อไม่ให้เติบโตฝ่ายวิญญาณ ในทำนองเดียวกัน ซาตานได้พยายามตั้งอุปสรรคไม่ให้ผู้เชื่อไปถึงสถานที่ที่เขาควรจะอยู่ (1 เรสะโลนิกา 2:18)

พระเจ้าทรงประทานเสรีภาพในการตัดสินใจแก่มนุษย์ทุกคนเช่นเดียวกัน (*human will*) เพื่อเป็นการแก้ไขสงครามระหว่างพระเจ้ากับซาตาน และพระองค์ไม่ได้ละเมิดเสรีภาพในการตัดสินใจนั้น เพราะเหตุนี้จะต้องมีมนุษย์บางคนซึ่งไม่ได้รับความรอด พระเจ้าทรงอนุญาตให้ทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อได้ตัดสินใจเอง

ในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะการตัดสินใจนั้นอาจจะไม่ตรงกับพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนนั้น เรื่องราวของบาลาอัม ได้แสดงให้เห็นถึงน้ำพระทัยพระเจ้า 3 อย่างรวมกัน และให้เราเห็นวิธีที่น้ำพระทัยพระเจ้า 3 อย่างนั้นสัมพันธ์กับความตั้งใจของมนุษย์ และสามารถต่อต้านและชนะการตัดสินใจของซาตานและทูตสวรรค์ที่ชั่วร้าย

น้ำพระทัยพระเจ้าแบบคำสั่ง (Directive Will of God)

น้ำพระทัยพระเจ้าแบบคำสั่งเปรียบเสมือนกับพระประสงค์ของพระองค์ คำสั่งของพระเจ้าออกมาเป็นพระบัญชาและข้อห้ามโดยเขียนในลักษณะว่า “จงทำ” หรือ “อย่าทำ” เป็นต้น

พระเจ้าตรัสกับบาลาอัมว่า “เจ้าอย่าไปกับเขาทั้งหลาย เจ้าอย่าแข่งชนชาตินั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นคนที่ได้รับพร” (กัณฑ์การวิถิ 22:12)

บาลาค ผู้เป็นกษัตริย์ของโมอับ บรรณาการที่จะจ้างบาลาอัมให้แข่งชนชาติยิวเพื่อชาวโมอับจะมีชัยชนะในการสู้รบกับเขา น้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับบาลาอัมคือให้บาลาอัมปฏิเสธที่จะไปกับผู้สื่อสารของกษัตริย์บาลาค “อย่าไปกับเขาทั้งหลาย เจ้าอย่าแข่งชนชาตินั้น” เหตุฉะนั้น คำสั่งจากพระเจ้าได้ห้ามบาลาอัมไปกับเขา

น้ำพระทัยพระเจ้าแบบอนุญาต (Permissive Will of God)

น้ำพระทัยพระเจ้าแบบอนุญาตหมายถึง การที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้มนุษย์ได้ตัดสินใจทางเลือกเอง และยอมให้บางสถานการณ์เกิดขึ้นแม้สิ่งนั้นไม่ได้เป็นที่พอพระทัยพระองค์ บาลาอัมได้ตัดสินใจที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าเพราะเขาอยากจะทำตามความต้องการเงินทองซึ่งเกิดจากการอยู่ภายใต้การควบคุมของธรรมชาติบาป เนื่องจากบาลาอัมอยากจะทำร้าย เขาจึงมีความต้องการสูงที่จะรับค่าจ้างจากการแข่งชวยิว สำหรับบาลาอัม เงินทองเป็นสิ่งสำคัญกว่าการเชื่อฟังพระเจ้า เหตุฉะนั้น เขาจึงได้ใช้สิทธิเสรีภาพในการตัดสินใจที่จะปฏิเสธน้ำพระทัยพระเจ้า

“และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัมในกลางคืนตรัสแก่เขาว่า “ถ้ามีผู้ชายมาเรียกเจ้าจงลุกขึ้นไปกับเขา แต่เจ้าจงกระทำตามที่เราสั่งเจ้าเท่านั้น” (กัณฑ์การวิถิ 22:20)

การที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้บาลาอัมไปได้นั้น ทำให้เราเห็นว่าพระเจ้ายอมให้มนุษย์ใช้เสรีภาพในการตัดสินใจ ถ้าพระเจ้าทรงบังคับความคิดของบาลาอัม พระองค์จะไม่ได้รับเกียรติเพราะการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการตัดสินใจของมนุษย์ ตอนแรกพระเจ้าได้ทรงเตือนบาลาอัมเพื่อเขาจะไม่ต้อร้อนต่อน้ำพระทัยพระเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงกระทำด้วยพระคุณ แต่เมื่อบาลาอัมได้ตัดสินใจที่ตอบสนองความต้องการเงิน

ทอง พระเจ้าไม่ได้กีดกันบาลาอัม แต่ยอมให้เขาทำตามใจชอบ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่ามนุษย์ตั้งใจที่จะปฏิเสศพระเจ้ามากเพียงใด พระเจ้ายังคงได้รับเกียรติและแผนการของพระองค์จะสำเร็จตามพระประสงค์ของพระองค์ (สดุดี 76:10)

พระเจ้าทรงเตือนผู้เชื่อเพราะการไม่เชื่อฟังพระองค์ แต่พระองค์ไม่ทรงบังคับให้ผู้เชื่อต้องเชื่อฟัง ในขณะที่ความชอบธรรมของพระองค์ไม่ได้ละเมิดสิทธิเสรีภาพของการตัดสินใจของบาลาอัม ความยุติธรรมของพระองค์ได้เตือนเขา การเตือนของพระองค์เป็นการแสดงความรักต่อบาลาอัมเพื่อจะนำเขากลับมาอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า (สุภาษิต 3:12; ฮีบรู 12:6)

น้ำพระทัยพระเจ้าอย่างใช้สิทธิอำนาจและฤทธิ์เดช (Overruling Will of God)

น้ำพระทัยพระเจ้าแบบใช้สิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชหมายความว่าพระเยซูคริสต์ทรงควบคุมประวัติศาสตร์

“แต่พระเจ้าทรงกริ้วต่อบาลาอัมเพราะเขาไป ดังนั้นทูตสวรรค์ของพระเจ้ามายืนเป็นผู้สกัดทางบาลาอัมไว้ ... พระเจ้าทรงใส่ถ้อยคำในปากของบาลาอัมและตรัสว่า ‘จงกลับไปหาบาลาค แล้วจงพูดอย่างนั้น’.... แล้วบาลาคพูดกับบาลาอัมว่า ‘ท่านได้กระทำอะไรแก่เราเล่า เราเชิญท่านให้มาแข่งพวกศัตรูของเรา ดูเถิด ท่านไม่ได้กระทำอะไรแก่เรานอกจากอวยพรเขา’ ...เขา (บาลาอัม) จึงตอบว่า ‘ข้าพเจ้าไม่ต้องระวังที่จะกล่าวคำซึ่งพระเจ้าใส่ในปากข้าพเจ้าหรือ’ ... แล้วบาลาคจึงพูดกับบาลาอัม ‘อย่าแข่งเขาเลย ทั้งอย่าอวยพรแก่เขา’ แต่บาลาอัมตอบบาลาคว่า ‘ข้าพเจ้าไม่ได้บอกท่านแล้วหรือว่า ทุกสิ่งที่พระเจ้าตรัส ข้าพเจ้าจะต้องกระทำตาม’ ” (กันดารวิถี 22:22ก; 23:5,11,12, 25, 26)

บาลาอัมไม่ได้รับอนุญาตที่จะแข่งขานด้วยหลายเหตุผล เหตุผลแรกคือ การพิจารณาและการเตือนอิสราเอลเป็นสิทธิพิเศษของพระเจ้าเพียงผู้เดียว ประการที่ 2 คือ การแข่งของบาลาอัมได้ผิดคำสั่งสัญญาที่พระองค์ทรงให้กับอับราฮัมและชนชาติอิสราเอล(ปฐมกาล 12:1-3) ซึ่งก็มีพระประสงค์ที่จะขัดขวางมนุษย์จากการร่วมมือกับผีมารซาตานในการต่อต้านชนชาติยิว พระเจ้าทรงใช้สิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชของพระองค์เพื่อปกป้องชนชาติของพระองค์จากการโจมตีของซาตาน ด้วยเหตุนี้ บาลาอัมจึงถูกกีดขวางจากการแข่งสาปชนชาติยิว

ในข้อสรุป น้ำพระทัยพระเจ้าแบบคำสั่งเป็นคำสั่งและข้อห้าม ซึ่งในตัวอย่างนี้เราได้เห็นเป็นการที่พระเจ้าทรงห้ามบาลาอัมไม่ให้แข่งสาปชาวยิว น้ำพระทัยพระเจ้าแบบอนุญาตยอมให้มนุษย์ตัดสินใจด้วยความคิดอิสระเสรี ไม่ว่าการตัดสินใจนั้นจะผิดน้ำพระทัยของพระองค์ (ที่บาลาอัมตั้งใจเดินทางไปหา กษัตริย์บาลาค) น้ำพระทัยพระเจ้าในแบบสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชคือการที่พระเจ้าปิดประตูต่อการก่อการร้ายของซาตาน (ซาตานมีจุดประสงค์ที่จะแข่งสาปอิสราเอล แต่พระเจ้าไม่อนุญาต)

กลไกในการทรงนำ (กิจการ 11:5-16)

พระเจ้าทรงมีวิธีการในการทรงนำผู้เชื่ออย่างไร? จากการศึกษาเรื่องราวของเปโตร และ โครเนลิอัสจะทำให้เราเข้าใจวิธีการในการทรงนำของพระเจ้าทั้ง 7 อย่าง ในกิจการ 11:1-4 เราพบว่าผู้เชื่อที่มีเบื้องหลังศาสนายิว ได้รับข่าวว่า เปโตรได้ประกาศพระกิตติคุณให้กับคนต่างชาติ(ข้อ 1) เมื่อเปโตรได้จากบ้านของโครเนลิอัสในซีซาร์ยามาถึงเยรูซาเล็ม เขาได้ถูกซักถามเกี่ยวกับเรื่องเพนเทคอสต์ของคนต่างชาติ (เป็นนัยจากข้อ 2) ผู้เชื่อที่มีเบื้องหลังศาสนายิวนี้ เป็นผู้ที่ถือกฎศาสนาอย่างเคร่งครัด ได้ต่อต้านและวิจารณ์เปโตรในการที่เขาได้ร่วมโต๊ะกับคนต่างชาติที่ไม่ได้เข้าพิธีสัหนต์และไม่ได้ถือกฎเรื่องการรับประทานอาหาร (ข้อ 3) เปโตรได้อธิบายถึงเหตุการณ์นั้นโดยบรรยายนิมิตที่เขาได้เห็นที่ ยัฟฟาและซีซาร์ยา (ข้อ 4) ในคำบรรยายนั้นเราสามารถเห็น วิธีการในการทรงนำของพระเจ้าดังนี้

การทรงนำผ่านการอธิษฐาน

เปโตรได้บรรยายดังนี้ว่า

“เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในเมืองยัฟฟาและกำลังอธิษฐาน ก็เข้าสู่ภวังค์ แล้วเห็นอะไรสิ่งหนึ่ง...” (กิจการ 11:5ก)

ผู้เชื่อทุกคนมีสิทธิ์ ที่จะเรียกร้องการทรงนำและหมายสำคัญจากพระเจ้าผ่านทาง การอธิษฐาน การขอการทรงนำจากพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน จะถูกต้องก็ต่อเมื่อเราต้องเผชิญกับสถานการณ์ซึ่งไม่มีการแก้ไขอย่างเจาะจงจากข้อพระคัมภีร์ใดๆ อย่างเช่น ผู้เชื่อไม่จำเป็นต้องอธิษฐานเผื่อการทรงนำในเรื่องการแต่งงานกับผู้ที่ไม่เชื่อ เพราะว่าพระคัมภีร์บอกชัดเจนว่าสิ่งนี้ผิดน้ำพระทัยพระเจ้า (2 โครินธ์ 6:14) อย่างไรก็ตาม เราสามารถอธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้าในการที่จะเลือกผู้เชื่อที่เราควรที่จะแต่งงานด้วย มีหลายโอกาสที่ผู้เชื่อสามารถ “เข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและจะได้รับพระคุณที่จะช่วยเราในขณะที่ต้องการ” (ฮีบรู 4:16) เมื่อเราแสวงหาการทรงนำในเรื่องใดๆด้วยการอธิษฐาน พระเจ้าจะทรงประทานการทรงนำในเรื่องนั้นให้แก่เรา (มัทธิว 21:22)

เรารับการทรงนำด้วยการอธิษฐานอย่างไร? พระเจ้าจะไม่ตอบสนองต่อการอธิษฐานของเราด้วยภาพประหลาดมหัศจรรย์ พระเจ้าไม่ได้ตอบคำอธิษฐานด้วยพระสุระเสียงจากพระโอษฐ์ของพระองค์เอง พระองค์อาจจะตอบด้วยวิธีซึ่งเราคาดคิดไม่ถึง พระองค์อาจจะตอบสนองต่อความปรารถนาของเราโดยไม่ได้ให้ในสิ่งที่เราระบุไว้ อย่างไรก็ตาม ถ้าเราเชื่อใจว่าพระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐาน และประยุกต์หลักคำสอนซึ่งถูกสะสมไว้ในจิตใจของเรา เราจะได้พบการทรงนำจากพระเจ้าในเรื่องนั้น พระองค์จะทรงเปิดประตูให้กว้าง หรือไม่ก็จะปิดประตูนั้นถ้าสิ่งที่เราปรารถนาไม่ได้เป็นน้ำพระทัยพระองค์

การทรงนำผ่านทางระบบความคิด

“ครั้นข้าพเจ้าเขม่นดูที่สิ่งนั้น [ΚΑΤΑΒΟΕΩ]...” (กิจการ 11:6ก)

คำว่า “ชะทะโนเอโอ” เมื่อถูกใช้ใน imperfect active indicative (ซึ่งพูดถึงการกระทำที่กำลังทำอยู่ในอดีต) มีความหมายว่า ได้พิจารณาด้วยความคิดที่รอบคอบ พระเจ้าได้ทรงนำเราในทางที่ตรงกับพระคัมภีร์อยู่เสมอ จะไม่มีวันที่พระองค์จะนำเราในทางที่ขัดแย้งพระคำพระองค์ การทรงนำจะผ่านมาทางพระคำของพระองค์ ถ้าเราได้ศึกษาพระคัมภีร์กับผู้สอนที่สอนอย่างถูกต้อง พระคำนั้นจะถูกสะสมไว้ในจิตใจของเราภายใต้การทรงนำขององค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ซึ่งจะทรงให้เราเข้าใจในหลักคำสอนพระคัมภีร์ การทรงนำจากพระคัมภีร์และจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้บรรจบกันโดยโรม 8:14 “เพราะว่า พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า [บุตรที่เติบโตฝ่ายวิญญาณแล้ว]” เรายังรู้จักพระคำของพระเจ้า ก็ยิ่งเข้าใจถึงน้ำพระทัยของพระองค์

ถ้าไม่ใช่เพราะพระคำของพระเจ้าที่เปโตรได้สะสมไว้ในจิตใจของเขา (ซึ่งมาถึงเปโตรโดยภวังค์และพระสุรเสียงของพระเจ้า) เขาก็จะไม่ไปซีซารียา ที่ซีซารียาเปโตรยังครุ่นคิดถึงสิ่งที่เขาได้เห็นที่ยัฟฟา และสุดท้ายได้เข้าใจในน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยนำสิ่งที่เขาได้เห็นมาคู่กับความรู้ที่เขาเกี่ยวข้องกับพระคำของพระเจ้า ก็คือเปโตรได้เข้าใจว่าผู้เชื่อในยุคคริสตจักรไม่ต้องถือกฎอาหารจากธรรมเนียมของโมเสส (กิจการ 11:6ข-10) เพราะฉะนั้น เปโตรจึงได้รับประทานอาหารกับคนต่างชาติ ในข้อสรุป ผู้เชื่อได้รับการทรงนำจากพระเจ้าเมื่อเขาได้ใช้ความคิดและความรู้ซึ่งถูกสะสมไว้ในจิตใจ ซึ่งจะ让他เข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์

การทรงนำจากพระคำของพระเจ้า

“แล้วข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงตรัสกับข้าพเจ้า” (กิจการ 11:7ก)

ก่อนที่พระคัมภีร์จะได้รับการรวบรวมเป็นเล่มเดี่ยว มีหลายวิถีทางที่พระเจ้าทรงใช้ในการสื่อสารกับผู้เชื่อ มีการสื่อสารโดยตรง ซึ่งเรารู้ว่าเป็นคำตรัสจากโอษฐ์ของพระองค์เอง “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า...” การฝัน การภวังค์ เห็นนิมิต การเผยพระวจนะต่อผู้รับใช้ในสมัยพระคัมภีร์เดิม และการเทศนาจากพระคัมภีร์เดิม เป็นอีกวิธีหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงใช้ในการนำคนของพระองค์ เปโตรได้รับการทรงนำด้วยการเปิดเผยจากพระเจ้า ซึ่งเขาได้เข้าสู่ภวังค์และรับการสั่งสอนจากพระเจ้า การเปิดเผยนี้มีเฉพาะช่วงคริสตจักรยุคแรก ปัจจุบันการทรงนำของพระเจ้ามาถึงเราผ่านทางพระคำพระเจ้าเท่านั้น ไม่ใช่ด้วยคำตรัสจากโอษฐ์ของพระองค์โดยตรง

การทรงนำจากสถานการณ์ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ (Providential Circumstances)

“ดูเถิด ในทันใดนั้นมีสามคนมายืนอยู่ตรงหน้าตึกที่ข้าพเจ้าอยู่ รับใช้มาจากเมืองซีซาร์ียามาหาข้าพเจ้า (กิจการ 11:11)

การที่ 3 คนนั้นได้เดินทางทั้งวันจากเมืองซีซาร์ียามายังบ้านที่เปโตรกำลังอยู่ในเมืองยัฟฟาเป็นการทรงนำจากพระเจ้า พระองค์สามารถทำทุกสถานการณ์ให้เกิดผลตามพระประสงค์ของพระองค์ อย่างไรก็ตาม เราต้องใช้ความระมัดระวังในการตีความหมายของสถานการณ์ต่างๆ เพราะบางสถานการณ์ถูกตั้งขึ้นเพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจ และการเชื่อฟังของเราต่อน้ำพระทัยของพระองค์ บางครั้งจะมีประตูเปิดให้เราซึ่งผิดกับน้ำพระทัยพระเจ้า ถ้าเราเดินเข้าไปในประตูนั้นก็เป็นการแสดงว่าเราไม่ได้เชื่อและประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์มาใช้ อย่างไรก็ตาม มีหลายกรณีที่พระเจ้าทรงเปิดประตูและทรงนำผู้เชื่อด้วยสถานการณ์ที่พระเจ้าทรงจัดไว้ซึ่งเป็นการทรงนำที่แท้จริง

การทรงนำจากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“พระวิญญาณจึงสั่งให้ข้าพเจ้าไปกับเขา [ยังซีซาร์ียา] โดยไม่ลังเลใจเลย” (กิจการ 11:12ก)

สิ่งนี้เป็นการเปิดเผยอย่างโดยตรงจากพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยพระองค์ทรงตรัสกับเปโตร แต่ในปัจจุบันพระวิญญาณไม่ได้นำผู้เชื่อเว้นแต่ผู้เชื่อรับการประกอบด้วยพระองค์และการชี้แนะจากพระคัมภีร์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่สามารถนำผู้เชื่อได้ในเมื่อเขาได้ดับพระองค์หรือทำให้พระองค์ทรงเสียพระทัย (1 เธสะโลนิกา 5:19; เอเฟซัส 4:30) เหตุฉะนั้น เราได้เห็นความสำคัญต่อการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราต้องเข้าใจว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าคือเราจำเป็นต้องประกอบด้วยพระวิญญาณตลอดเวลา (เอเฟซัส 5:17-18) ดังนั้น เราสามารถเข้าใจถึงพระประสงค์ที่พระองค์มีต่อชีวิตส่วนตัวของเรา

การทรงนำจากการเปรียบเทียบเหตุการณ์ต่างๆ

โครเนลิอัสเป็นกุญแจสำคัญในการเข้าใจนิมิตที่เปโตรได้เห็น เมื่อเปโตรได้มาถึงบ้านของโครเนลิอัสแล้ว มีเหตุการณ์เกิดขึ้นซึ่งได้รับรองถึงการเปิดเผยของพระเจ้า และให้เปโตรได้เข้าใจถึงการทรงนำของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

“พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จมาสถิตกับเขาทั้งหลาย [โครเนลิอัสและเพื่อนเขาซึ่งเป็นคนต่างชาติ] เหมือนได้เสด็จลงมาบนพวกเราในตอนต้นนั้น [คือวัน เพ็นเทกอสต์]” (กิจการ 11:15ข)

โดยการเชื่อมต่อปรากฏการณ์ วันเพ็ญเทศกาลที่เยรูซาเล็มกับปรากฏการณ์ที่เปโตรได้เห็นที่บ้านของ โครเนริอัส(ข้อที่ 13) เปโตรยืนยันได้ว่าผู้เชื่อต่างชาติมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในคริสตจักรเหมือนผู้เชื่อชาวยิว พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้ทั้งชาวยิวและคนต่างชาติรับตำแหน่งเท่าเทียมกันในพระคริสต์ในคริสตจักรยุคแรก พระประสงค์ในประเด็นนี้มีการตอกย้ำด้วยเอเฟซัส 2:14 และ 1 โครินธ์ 10:32

การทรงนำจากการระลึกถึงพระคำของพระเจ้า

“แล้วข้าพเจ้าได้ระลึกถึงพระวาจาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” (กิจการ 11:16ก)

เปโตรไม่ได้กล่าวให้คนที่เยรูซาเล็มฟังถึงคำเทศนาที่เขาได้เทศนาที่ซีซารียา เขาก็ไม่ได้ให้รายละเอียดมากนักในการเล่าถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้น แต่เขาได้กล่าวอย่างชัดเจนถึงคำตรัสของพระเยซูซึ่งรับการบันทึกไว้ในกิจการ 1:5 “เพราะว่ายอห์นให้รับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่ไม่ช้าไม่นาน [ในวันเพ็ญเทศกาล] ท่านจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” การที่เปโตรได้ระลึกถึงพระวาจานั้นเป็นกุญแจสำคัญอีกประเด็นหนึ่งซึ่งทำให้เขาเข้าใจพระประสงค์ของพระองค์ในการที่พระองค์ทรงประทานสิทธิและฤทธิ์เดชให้กับทั้งชาวยิวและชาวต่างชาติเพื่อเขาจะสามารถดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะยุค คริสตจักร (กิจการ 1:8) เราสามารถเห็นอีกครั้งหนึ่งว่าเปโตรรับการทรงนำจากพระเจ้าผ่านพระคำของพระเจ้าที่เขา 믿ในจิตใจของเขา ซึ่งเขาได้ระลึกถึงในเวลาอันเหมาะสม

สรุป

ขอให้เราทบทวนหลักการหนึ่งซึ่งเป็นพื้นฐานในการเข้าใจถึงพระประสงค์ของพระเจ้า พระเจ้าทรงปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนได้รับรอด “พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้คนหนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่” (2 เปโตร 3:9ข) “และนี่เป็นพระบัญญัติของพระองค์ คือว่าให้เราทั้งหลายวางใจในพระนามของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์” (1 ยอห์น 3:23ก)

ตอนนี้คุณอาจมีคำถามให้ตนเองว่า “ฉันอยู่ในตำแหน่งที่ฉันสามารถทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่? ถ้าคุณยังไม่ได้รับพระเยซูให้เป็นผู้ช่วยให้รอดของคุณ คุณยังไม่สามารถทำตามน้ำพระทัยพระองค์ได้ ไม่มีผู้ใดในโลกนี้ที่สามารถทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าได้ เว้นแต่เขาได้เชื่อในพระเยซูคริสต์ก่อน ครั้งแรกในชีวิตที่คุณได้ทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าคือขณะที่คุณเชื่อในพระเยซูคริสต์ โดยยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยให้รอดของคุณ

“แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระองค์” (ยอห์น 1:12)

พระเยซูคริสต์ทรงกระทำทุกสิ่งเพื่อให้เรารอดจากความตาย ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เราจะต้องทำแล้ว ไม่มีการกระทำใดๆที่เราสามารถทำซึ่งจะต้องเพิ่มเติมให้กับความรอดอันยิ่งใหญ่ ของพระเจ้า (ฮีบรู 2:3)

พระเจ้าพระบิดาผู้ทรงสมบูรณ์แบบ ทรงเป็นผู้ก่อตั้งแผนการความรอด เนื่องจากพระเจ้าทรงสมบูรณ์แบบ แผนการความรอดของพระองค์นั้นก็สมบูรณ์แบบ แต่ถ้าหากมนุษย์คนใดพยายามแทรกแซงการกระทำ หรือนำความคิดของตนเข้าไปมีส่วนร่วม แผนการนั้นก็ไม่ได้เป็นแผนการที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า เหตุ ฉะนั้น การกระทำหรือความคิดของมนุษย์ไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการรับความรอดโดยเด็ดขาด พระ เยซูคริสต์ทรงกระทำทุกอย่างเพื่อเราบนไม้กางเขน พระเยซูตายเพื่อไถ่บาปเรา พระองค์ทรงตายแทน เรา

“พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้บนพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้” (1 เปโตร 2:24ก)

“ตะวันออกไปไกลจากตะวันตกเท่าใด พระองค์ทรงปลดการละเมิดของเราจากเราไปไกลเท่านั้น (สดุดี 103:12)

ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งเราสามารถเพิ่มเติมได้ หรือสามารถลบออกจากความรอดพระเจ้าซึ่งไม่มีที่เปรียบ ไปได้ เนื่องจากแผนการความรอดพระเจ้าได้เสร็จสมบูรณ์เมื่อ 2000 ปีที่แล้ว ไม่มีอะไรเหลือที่เราจะต้องทำ เว้นแต่ว่าเราเข้ามาสู่แผนการความรอดนั้นด้วยความเชื่อเท่านั้น พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นประตู ถ้าผู้ใด เข้าไปทางเราผู้นั้นก็จะรอด” (ยอห์น 10:9ก) การเข้าไปในประตูนั้นเป็นเรื่องง่ายๆ เพราะเพียงคุณเชื่อใน พระองค์คุณก็ได้เข้าประตูนั้นแล้ว

“แต่การที่ได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านั้นไว้ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระ คริสต์ พระบุตรของพระเจ้าและเมื่อมีความเชื่อแล้ว ท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์” (ยอห์น 20:31)

หากคุณปรารถนาความรอดนิรันดร์ ถ้าคุณอยากจะรับการให้อภัยบาปและการชำระจากบาปทั้งหมดที่ คุณเคยกระทำก่อนที่คุณได้รับความรอด รวมทั้งการให้อภัยบาปหลังจากความรอดซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาที่ จะให้เราในทุกครั้งที่เราตั้งต้นใหม่กับพระองค์ด้วยการกล่าว(สารภาพ)ถึงความบาปของเราต่อพระบิดา และ ถ้าคุณอยากจะรับการทรงนำจากพระเจ้าเพื่อที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ คุณจะต้องเริ่มต้นที่จุดนี้ว่า

“จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า และท่านจะรอด” (กิจการ 16:31)

ในฐานะผู้เชื่อในพระคริสต์ คุณสามารถตัดสินใจที่จะแสวงหาแผนการส่วนตัวซึ่งพระเจ้ามอบไว้สำหรับ ชีวิตของคุณ

ในการสรุปหลักการของการทรงนำจากพระเจ้า เราต้องได้รับฤทธิ์เดชเพื่อที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ เราไม่สามารถทำตามน้ำพระทัยพระองค์ได้โดยอาศัยพลังงานแห่งเนื้อหนัง หรือความคิดของมนุษย์ วิธีเดียวที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ก็คือโดยฤทธิ์เดชจากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ “เพราะว่า พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า” (โรม 8:14) ข้อนี้ให้เราเห็นความสำคัญในการยอมจำนนต่อน้ำพระทัยพระเจ้า ซึ่งเราสามารถทำได้ด้วยหลักการของ 1 ยอห์น 1:9 (การตั้งต้นใหม่หลังจากได้กระทำความบาปเพื่อที่จะรับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์) ซึ่งจะให้เราเตรียมพร้อมที่จะทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าเสมอ

ประเด็นที่ 2 คือ น้ำพระทัยของพระเจ้ามีบันทึกไว้ในหนังสือเล่มหนึ่ง ได้แก่พระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งเป็นพระคำของพระองค์ เราจำเป็นต้องรู้จักพระคำของพระองค์หากเราจะทำตามน้ำพระทัยพระองค์ และสุดท้าย การเติบโตฝ่ายวิญญาณเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่จะเข้าใจและประสบความสำเร็จในการมีชีวิตตามน้ำพระทัยพระองค์

การศึกษานี้ได้อธิบายถึงการทรงนำของพระเจ้าโดยทั่วไป เพื่อให้คุณสามารถเข้าใจถึงหลักวิชาแบบรวบรวม แต่การศึกษาดังนี้ไม่สามารถชี้แนะคุณในด้านเฉพาะกรณี คุณต้องหาคำตอบในแต่ละกรณีโดยประยุกต์หลักคำสอนพระคำภีร์มาใช้ในเหตุการณ์นั้นๆ การทรงนำจากพระเจ้าในชีวิตของคุณจะขึ้นอยู่กับความเข้าใจที่คุณมีต่อคำบัญชาของพระองค์ การที่คุณจะเติบโตฝ่ายวิญญาณ และการที่คุณพึ่งพาพระองค์ให้พระองค์เปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์ต่อชีวิตของคุณ

หลักการสอนของการทรงนำจากพระเจ้า

1. คำจำกัดความ : การทรงนำจากพระเจ้าเป็นหลักคำสอนพระคำภีร์ซึ่งได้กำหนดน้ำพระทัยพระเจ้าต่อมนุษย์ ก็เป็นการที่พระเจ้าทรงสอนน้ำพระทัยพระองค์ให้กับมนุษย์ด้วยการเปิดเผยของพระองค์
2. หลักการระดับพื้นฐานในการรับการทรงนำจากพระเจ้า (1 ยอห์น 3:23)
  - ก. สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อ - ความรอด (2 เปโตร 3:9)
  - ข. สำหรับผู้ที่เชื่อแล้ว – ชีวิตฝ่ายวิญญาณ (เอเฟซัส 5:18) และความรัก (1 ยอห์น 3:23ข)
3. สามสิ่งที่มีอิทธิพลต่อประวัติศาสตร์
  - ก. น้ำพระทัยพระเจ้า
  - ข. เสรีภาพในการตัดสินใจของทูตสวรรค์
  - ค. เสรีภาพในการตัดสินใจของมนุษย์
4. ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงมีเสรีภาพทางด้านความคิด (มัทธิว 26:42; ฮีบรู 10:7,9)
  - ก. การที่มนุษย์มีเสรีภาพทางด้านความคิดเป็นนัยว่า พระเยซูคริสต์ทรงมีความคิดเสรีภาพเช่นเดียวกัน
  - ข. การทรงนำจากพระเจ้ายังมอบเสรีภาพทางด้านความคิดแก่มนุษย์
5. ประเภทของน้ำพระทัยพระเจ้าที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ (เช่น บาลาอัม)
  - ก. น้ำพระทัยพระเจ้าในแบบคำสั่ง
  - ข. น้ำพระทัยพระเจ้าในแบบอนุญาต
  - ค. น้ำพระทัยพระเจ้าในแบบการใช้สิทธิอำนาจและฤทธิ์เดช
6. พระบัญชาของการทรงนำ
  - ก. ยอมจำนนต่อน้ำพระทัยพระเจ้าโดยรับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งประทานความสามารถในการที่จะเชื่อฟังพระองค์
  - ข. จงรู้จักน้ำพระทัยพระเจ้าโดยสะสมหลักคำสอนพระคำภีร์ไว้ในจิตใจ (สดุดี 32:8; สุภาษิต 3:1-6; อีสยาห์ 58:11; โรม 12:2)
  - ค. จงเติบโตฝ่ายวิญญาณเพื่อที่จะทำตามน้ำพระทัยพระเจ้ามากที่สุดเท่าที่จะทำได้

7. ประเภทของน้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อ
น้ำพระทัยพระเจ้าต่อความคิด พระเจ้าทรงต้องการให้ฉันคิดอะไร?
น้ำพระทัยพระเจ้าต่อการกระทำ พระเจ้าทรงต้องการให้ฉันทำอะไร?
น้ำพระทัยพระเจ้าต่อสถานที่อยู่ พระเจ้าทรงต้องการให้ฉันอยู่ที่ไหน?

8. กลไกของการทรงนำ (กิจการ 11:5-16)

- ก. การทรงนำผ่านการอธิษฐาน (ข้อที่ 5)
- ข. การทรงนำผ่านทางระบบความคิด (ข้อที่ 6)
- ค. การทรงนำจากพระคำของพระเจ้า (ข้อที่ 7-10)
- ง. การทรงนำจากสถานการณ์ที่พระเจ้าทรงจัดไว้ (หมายเหตุสำคัญ) (ข้อที่ 11)
- จ. การทรงนำจากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ข้อที่ 12)
- ฉ. การทรงนำจากการเปรียบเทียบเหตุการณ์ต่างๆ (ข้อที่ 13-15)
- ช. การทรงนำจากการระลึกถึงพระคำของพระเจ้า (ข้อที่ 16)

อภิธานศัพท์

สงครามระหว่างพระเจ้ากับมารซาตาน (angelic conflict) เป็นสงครามที่มนุษย์มองไม่เห็น ซึ่งกองทัพของซาตานสู้กับกองทัพพระเจ้า เป็นการต่อสู้อย่างต่อเนื่องท่ามกลางประวัติศาสตร์มนุษย์

ความดีของพระเจ้า (divine good) การรับใช้พระเจ้าหรือการกระทำดีของผู้เชื่อที่ได้รับการทรงนำจากการประกอบเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้ การกระทำดังกล่าวเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า และมีคุณค่าถึงขั้นนิรันดร์ ซึ่งจะรับการรับรองและบำเหน็จจากพระเจ้า

การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ (faith-rest) เป็นพระบัญญัติจากพระเจ้าซึ่งสั่งให้ผู้เชื่อที่จะยึดพระสัญญาของพระองค์ และหลักคำสอนพระคัมภีร์ไว้ และประกอบสิ่งนี้กับความเชื่อในพระองค์ เพื่อจะสร้างความสงบในจิตใจ ผู้เชื่อยิ่งเติบโตฝ่ายวิญญาณก็ยิ่งมีความสามารถที่จะคิดด้วยเหตุผลและสติปัญญาไม่ว่าเขาอยู่ในสถานการณ์ที่กดดัน ภัยพิบัติ หรือ ความรุ่งเรืองในชีวิต

การทรงจัดเตรียมระบบความเข้าใจ (grace system for perception) คือการที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมระบบในการเติบโตฝ่ายวิญญาณโดยผู้เชื่อทุกคนสามารถรับฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งประทานความเข้าใจในการศึกษาและการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์แก่ผู้เชื่อทุกคน ไม่ว่าเขามีเบื้องหลังด้านการศึกษาอย่างไร หรือมี ไอ-คิว (I.Q.) สูงเท่าไรก็ตาม

การถือกฎศาสนาอย่างเคร่งครัด (legalism) เป็นแนวโน้มของธรรมชาติบาปซึ่งทำให้มนุษย์พยายามที่จะรับความรอด มีชีวิตฝ่ายวิญญาณ หรือ พอพระทัยพระเจ้าโดยการกระทำของมนุษย์ การถือกฎจริยธรรม ศีลธรรม หรือ ศาสนา เป็นสิ่งที่ได้แต่ผลดีการกระทำดีของมนุษย์ ความบาป และความชั่วร้าย

การตั้งต้นใหม่ (rebound) เป็นการทรงจัดเตรียมของพระเจ้าซึ่งผู้เชื่อที่ตกอยู่ในความบาปสามารถกล่าวถึงบาปของตนเองต่อพระเจ้าพระบิดา ด้วยเหตุนี้ ผู้เชื่อสามารถมีชีวิตฝ่ายวิญญาณโดยกลับมามีสัมพันธภาพกับพระเจ้า และ รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทันที

จิตใจ (soul) ในภาษากรีกใช้คำว่า καρδιά “คาเดีย” ซึ่งพูดถึงส่วนของสมองที่สามารถรับและวนเวียนหลักคำสอนพระคัมภีร์ในกระแสดวงความคิด จิตใจของมนุษย์ได้ประกอบด้วย ช่องรับข้อมูล (frame of reference), ศูนย์ความจำ, คำศัพท์, ช่องเก็บข้อมูลตามประเภท (categorical storage), จิตสำนึก, ช่องรวบรวมและประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ (momentum compartment) และสติปัญญา (wisdom compartment)

ธรรมชาติบาป (sin nature) เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของมนุษย์ ซึ่งอาศัยอยู่ในโครงเซลล์ของร่างกาย ธรรมชาติบาปกำเนิดตอนอาดัมล้มลงในบาปที่สวนเอเดน และสืบทอดทางพันธุกรรมไปยังลูกหลาน ผลลัพธ์คือความตายฝ่ายจิตวิญญาณและความเสื่อมทรามของมนุษย์ ธรรมชาติบาปประกอบด้วยจุดแข็ง จุดอ่อน แนวโน้มต่อการถือกฎทางศาสนาหรือศีลธรรม การกบฏต่อกฎบัญญัติของพระเจ้า และรูปแบบความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง

การเติบโตแล้วฝ่ายวิญญาณ (spiritual maturity) เป็นฐานะที่ผู้เชื่อได้รับ “พระคุณที่เพิ่มขึ้นอีก” (ยากอบ 4:6) เป็นการที่ผู้เชื่อได้เริ่มผลดีการกระทำดีของพระเจ้า เป็นการที่ผู้เชื่อสามารถรับพระพรในทุกๆ สถานการณ์เพราะได้สำนึกในพระคุณและสามารถนำพระคุณนั้นมาใช้ในชีวิตเพราะความเข้าใจในหลักคำสอนพระคัมภีร์ ลักษณะของผู้เชื่อที่ได้เติบโตแล้วคือการที่มีชีวิตที่ติดสนิทกับพระเยซูคริสต์ ซึ่งนำอิสราเอลี ความรัก สันติสุข ความเจริญ และพระพรอื่นๆทั้งทางด้านฝ่ายจิตใจ และทรัพย์สินสมบัติ เข้ามาในชีวิต เพราะฉะนั้น ผู้เชื่อที่มีหลักคำสอนพระคัมภีร์ในจิตใจได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้า